

opgive Moderens Navn. Det hænger noget sammen med, hvad jeg nu har at sige. De Ting, jeg her har nævnt, ere nemlig alle sammen noget, som peger i Retning af at forbedre Livsvilkaarene for disse Børn; men i Henhold til, hvad jeg sagde før, er der to Spørgsmaal, som det forekommer mig maa ses paa en anden Basis, nemlig den, at det ikke gaar an at stille ægte og uægte Børn fuldkomment ens. Det er Spørgsmaalene om Faderens Navn og om Barnets Arveret. Der siges i Forslagets Bemærkninger, at dette Forslag for en Del er bygget over et Forslag, fremsat af Dansk Kvindesamfunds Bestyrelse, og der gøres udtrykkeligt opmærksom paa, at der dog er eet Punkt, hvor Regeringen ikke har kunnet følge dette Forslag, nemlig med Hensyn til Bestemmelserne om Opgivelse af eller Eftersøgning af Faderens Navn. I saa Henseende kan jeg give den højtærede Justitsminister min fulde Tilslutning.

Men med Hensyn til det andet Punkt, det, som angaar Arveretten, er den højtærede Justitsminister gaaet længere, end det nævnte Forslag fra Dansk Kvindesamfund ses at være gaaet, og jeg kan ikke sige andet, end at denne Del af Lovforslagets Bestemmelser er jeg af Princip-hensyn noget betænkelig ved. Jeg vil dog ikke benægte, at der maaske kan være Anledning til at gøre et Forsøg i saa Henseende. Jeg vil indrømme, at de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget denne Sag vedrørende, ville bevirke, at de Tilfælde, hvor der effektivt vil indtræde Arveforhold mellem Fædre og deres uægte Børn, ville indskrænkes ikke saa ganske lidt. Der stilles jo nemlig ret strenge Fordringer i Retning af Bevisbyrde med Hensyn til Paterniteten, og Moderen skal jo ogsaa skaffe en Slags Attest, om man vil, for en forholdsvis hæderlig Livsvandel, nemlig for, at hun ikke før har været i dette Tilfælde. Jeg indrømmer altsaa, at Arveretsspørgsmaalet neppe vil blive praktisk i overordentlig mange Tilfælde. Men der er een Ting, man maa gøre sig klar, naar man vil bedømme dette Forhold, og det er, at der ikke alene kan være Tale om, at Mænd forføre Kvinder, men der kan meget vel ogsaa være Tale om, at

Kvinder forføre Mænd, og dette gælder ganske særligt unge Mennesker. Man maa vogte sig for, at man ved Bestemmelser som disse gør det eller kan gøre det til en Forretning for den Slags kvindelige Eksistenser at faa fat i unge Mennesker, efter hvem de mene der en Gang vil falde Arv. Jeg mener, at hvis man i det hele taget vil gaa til dette Arveforhold, maa man stille visse Betingelser. De kunde gaa i to forskellige Retninger. For det første i den Retning, at uægte Barn ikke kan arve, medmindre Barnefaderen paa det givne Tidspunkt har haft en vis Alder, eller ogsaa i den Retning, at det kun kan arve en vis Procentdel af, hvad der vilde være tilfaldet det, hvis det havde været ægtefødt. Jeg tror, at hvis man i det hele vil gaa ind paa dette Arveforhold, som altsaa efter min Mening er et Principspørgsmaal, maa man erkende, at den Indskrænkning, som bestaar i, at Faderen paa det Tidspunkt, da Barnet bliver til, skal være en fuldt moden Mand, er den, som vel nok ligger nærmest for, og som vel ogsaa er mest acceptabel for dem, som i Principet holde paa hele den Side af Sagen.

Endvidere mener jeg, at man ogsaa maa tage Forbehold med Hensyn til den Formue, som tilføres Manden gennem senere Ægteskab. Jeg ved naturligvis meget vel, at Bestemmelse over saadan Formue kan tages ved Ægteskabskontrakt, men det undlades i mange Tilfælde, og det forekommer mig ret rimeligt at sikre sig mod den Unaturlighed, det vilde være, om en Hustrus i Fællesboet indbragte Formue skulde deles mellem hendes Børn og hendes Mands uægte Børn.

Jeg har nu her i store Træk nævnet de Punkter, som jeg giver min fulde Tilslutning, og de Punkter, ved hvilke jeg finder der kunde være nogen Betænkelighed. Jeg skal endnu kun med et Par Ord omtale det andet Forslag, som er til Behandling, Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruers og ægte Børns Retstilling. Forslagets Hovedbestemmelse gaar jo ud paa, at de i det nys omtalte Lovforslag indeholdte Regler om Udredelse af det offentlige af Underholdsbidrag til uægte Børn ogsaa skulde gælde